

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
 Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
 pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85, -
 APARE SĂPTĂMÂNAL

„VREI SA TE FACI SANATOS?” (Ioan 5, 6).

Câteva cuvinte despre credință în legătură cu Evanghelia zilei

Acum Duminecă avem la rând evanghelia cu vindecarea slăbănogului de 38 de ani la lacul Vitezda.

Il întâlnim și în evanghelia aceasta pe Mântuitorul nostru iubit care merge „din loc în loc”, să ajute, să învețe, să mângâie, să vindece și să dea pace sârmanilor păcătoși. Dragostea față de cei pierduți nu i dă odihnă. „Cât este ziuă — spune El — trebuie să lucrez lucrările Celui ce M'a trimis; vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze (Ioan 9, 4).

Slăbănogul de 38 de ani.

Lângă lacul Vindecărilor, un bolnav slăbănog de 38 de ani, își așteaptă rândul. Acolo e „mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, cari așteaptă mișcarea apei”

Ingerul Domnului se pogoară din când în când și tulbură apa. Și cine intră în lac îndată după tulburarea apei se face sănătos, orice boală ar fi avut.

Sârmanul slăbănog, a încercat de multe ori, dar până să ajungă în scaldătoare îi luau alții înainte, iar el continuă să slăbească și să aibă tot mai mică putința de a fi cel dintâi în apa ce i-ar fi adus vindecarea. Atunci s'a născut în inima sa gândul unui ajutor din afară — „un om” care să-l bage în scaldătoare când s'ar turbura apa. Dar om nu avea.

„Vrei să te faci sănătos?”

Acum, un necunoscut stă în fața sa. Il privește cu multă milă și iubire și-l întreabă dulce: „Vrei să te faci sănătos?” In loc de un răspuns precis, sârmanul care nu cunoaște pe Cel ce-i stă înainte, începe spovada durerii, că n'are om și el singur nu se poate coborî în apă. Din toate cele ce spune se vede însă credința dâră și nădejdea neclintită în însănătoșirea sa. Această credință și nădejde îi dă tărie să poată zăcea pe patul durerii, pe care atâția îl hullesc și-l batjocoresc — îi dă tărie să încerce din când în când să se ridice, să se apropie de lac; și-i dă tărie să aștepte „un om” care să-i ajute; în sfârșit să aștepte vindecarea. Credința și nădejdea îi dau tărie să stea liniștit și să rabde fără murmur suferința.

In încercările cele grele ale vieții avem nevoie de o astfel de credință plină de încredere, o credință prin care chiar să te poți „bucura mult” știind că vei dobândi ca sfârșit al credinței mântuirea sufletului

și cununa vieții (I Petru 1, 5-9, Iacov 1, 12).

„Vrei să te faci sănătos?” — este o întrebare ce trezește din nou puterile credinței în sufletul bolnav. In schimbul credinței pe care o va arăta, primește slăbănogul harul vindecării sufletești și trupești. E drept că el așteaptă să între în apă ca să poată fi tămăduit, dar Cel ce stă lângă dânsul, vindecă doar cu cuvântul; minuni'e, vindecările și iertarea păcatelor nu mai aveau să fie legate de anumite locuri ca Vitezda și Ierusalim, ci avea să se dea ca un dar tuturor celor ce vor crede.

Prin credință se vor face de acum minuni oriunde se va arăta puterea aceasta în vreun suflet. Așa s'a tămăduit ologul din naștere dela poarta numită frumoasa a Templului din Ierusalim.

„Prin credință în Numele lui Isus a întărit numele Lui pe omul acesta.... credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină (Faptele Apostolilor 3, 16).

De atunci și până azi milioanele de suflete ale celor credincioși s'au adăpat neîncetat din isvorul pe care l-a deschis credința și la care le dă dreptul credința în

Isus Hristos Domnul nostru. Prin mâinile credinței cari ating cerul, ei au luat de acolo, tot ce le-a trebuit și le trebuie. Dumnezeu a dat și dă acest drept credinței și oricine crede, nu va fi dat de rușine. Credința stăpânește tot ce a făgăduit Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu n'a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată împreună cu El, toate lucrurile. (Romani 8, 32).

Binecuvântată să fie credința cea vie, pentru care nu mai sunt nici piedeci, nici îngrădiri, și care nu mai e legată de oameni, obiceiuri și locuri, ci care, prin puterea Duhului sfânt, zboară slobod spre ceruri, ca să ia de acolo tot ce-i trebuie. Căci Scriptura a închis totul sub păcat, pentruca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos. Căci toți suntem fiii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus (Galateni 3, 22-36).

Făgăduința aceasta (a mântuirii prin credință) — a spus inspirat în ziua Cincizecimii sf. ap. Petru — este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul (Faptele Ap. 2, 39).

Iubite cetitorule! Tu ai multe nevoi, greutăți și necăzuri. Ai nevoie de ajutor, de ușurare și mângâiere. Ei bine, prin credință tu poți lua dela banca cerească a milostivirii și bunătății lui Dumnezeu, tot ce-ți trebuie. El dă tuturor cu mâna largă și fără muștrare (Iacov 1, 5) tot ceace îi trebuie și-i este de folos și mântuire.

Scoală-te, ridică-ți patul și umblă

Domnul răspunde îndată credinței. Bolnavul n'a trebuit să se ostenească mult ca să poată dobândi ceace dorea. O lacrimă, o mărturisire, o cerere și răspunsul Domnului vine mai repede decât ai fi gândit. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul (Psalm 139 4).

Aceasta, cu adevărat, este o știință preaminunată pentru mine. Eu un biet pă-

Vrei să te faci sănătos? (Ioan 5,6)

(continuare din pag. 1-a)

cătos și neputincios, închis în odăița mea săracă sau stând pe un pat într'o colibă departe, ori într'un spital, îmi murmur durerea și El aude. Ia seama. Se pleacă. Și mă ajută. Poate sunt singur și n'am pe nimeni să-mi dea măcar un pahar de apă, dar El vine și-mi dă mai mult decât mi-ar putea da cineva. Imi dă iertarea păcatelor, pacea inimii și bucurie în suflet.

Slăbănogul așteaptă să poată intra în apă să dobândească o tămăduire trecătoare, dar Domnul îi dă și vindecarea sufletului. El dă totdeauna mai mult decât cerem sau gândim noi. Numai să știm să credem și să așteptăm.

Un lucru să știm. Sus, întotdeauna, totul e în regulă. De când Domnul Isus a săvârșit pe Golgota lucrarea mântuirii noastre, avem întotdeauna ușa deschisă și slo-

bodă „întrare” acolo, prin scump sângele Său.

Slăbănogul n'a așteptat zadarnic 38 de ani. Pentru un dar ca acesta ce a primit de la Domnul, ar mai fi așteptat și 100 de ani, căci ce sunt câțiva ani de suferință față de o vecinicie întreagă de ani „fericiți” pe care ți-i dă Isus, iertându-ți păcatele. E drept, că sunt câteodată întâzieri în răspunsul Domnului, dar „întârzierea” nu vine din pricina Lui ci dintr'a noastră; fie că credința nu ne-a fost destul de hotărâtă, fie că cererile nu ne-ar fi fost de folos dacă s'ar fi împlinit, fie că ar fi fost „piedeci” ca celea pe care le-a avut Daniel (Dan. 10,12-13); și atunci trebuie să rămânem în școala răbdării și stăruinții, să învățăm a nădăjdui împotriva oricărei nădejdi (Romani 4. 5) și să învățăm acea

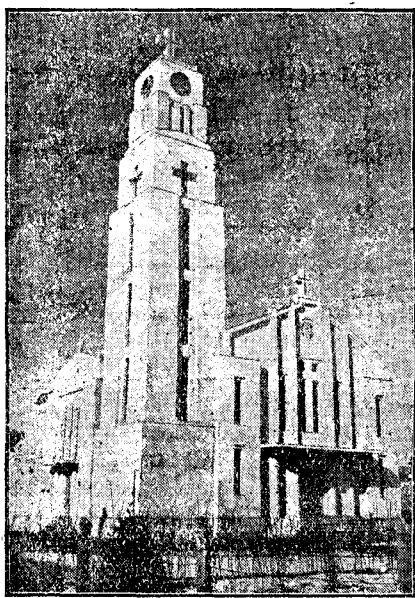
rugăciune stăruitoare, care nu se lasă (Luca 18,1,7) până nu dobândește tot ceace nădăjduiește și cere.

Dacă sunt piedeci, ele sunt aici, jos, la noi. Și ele se numesc: păcatul, neimpăcarea, duhul de necredință și neîncredere. Înălătură, prin harul Domnului Isus, orice piedică și păcatul care te înfășoară atât de lesne (Evrei 12, 1). Și atunci, orice vei cere în Numele Lui vei primi (Ioan. 14, 13-14). Păcatul te face fricos, neincrezător și slab. Neprihănirea te face îndrăzneț, increzător și tare. Iar îndrăsneala pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe cari le-am cerut (Epist. I Ioan 5, 14 15).

I. Mărturie

Pentru mângăierea și întărirea sufletelor în credință

I. P. S. Sa episcopul dr. Iuliu Hossu a vizitat biserica Bunavestire și bolnavii din Cluj, cartierul Iris

Ziua de Duminică 23 Aprilie a fost o zi de deosebită sărbătoare pentru populația mărginașă a Clujului — cartierul Iris. Biserica Bunavestire, unde păstorește părintele V. Chindriș, a avut cinstea de a primi pe I. P. S. Sa Episcop Iuliu, care însoțit de părcanonic dr. Strâmbu, părc. dr. Grecu, protopop I. Gherman și un grup de tineri clerici, a venit

pentru a petrece câteva ceasuri în mijlocul credincioșilor acestei biserici

La intrarea bisericii, frumos împodobită, alesul păstor a fost întâmpinat cu crucea și evanghelia și printr'un cuvânt de binevenire de către părc. Chindriș, înconjurat de credincioși și corpul didactic al școlii și curatoarea bisericii.

Inconjurat de soborul de preoți I. P. S. Sa a pontificat sf. liturgie, răspunsurile fiind date de corul bisericii condus de părc. V. Cuteanu

Predica zilei, rostită de I. P. S. Sa episcopul, a fost o minunată zugrăvire a credinței care ne apropie de Dumnezeu, ne împreună cu El, ne dă putere să îndurăm prigoana și necazul și ne duce în împărăția Domnului.

Poporul a ascultat cu mare atenție și a urmărit cu liniște adâncă cuvântul Domnului, adevărindu-se încă odată setea sufletelor după predica aleasă și ziditoare a Evangheliei.

La sfârșit I. P. S. Sa a împărțit sf. împărtașanie la peste 200 copii — unii din ei împărtașându-se acum pantru primadată.

Slujba s'a încheiat cu stințirea a 2 mari și frumoase icoane, una cu sfântul Anton și alta cu sf. Teresa, lucra te gratuit de D-1 prof. E. Cornea.

Cadrelor mari ale acestor icoane, în valoare de 16.000 Lei s'au dăruit pentru o icoană de curatoarea I. Lotariș și pentru alta de Reuniunea femeilor din parohie.

După aceste, I. P. S. Sa a mai spus un scurt cuvânt de sfătuire și mulțumire pentru acest „ceas” de deosebită bucurie, petrecută în biserica acestui cartier muncitoresc.

După ieșirea din biserică, în curtea casei parohiale s'a servit tuturor capilașilor o mică gustare. Tot timpul, I. P. S. Sa a stat în mijlocul copiilor, cărora le-a împărțit ca daruri iconițe cu autograf.

Dupăce s'a odihnit câteva momente, întreținându-se cu cei prezenți a vizitat Tipografia „Vieța Creștină” apoi s'a îndreptat cu mulțumire spre reședință.

Cercetarea bolnavilor și săracilor din cartier

Miercuri în 27 după amiază, I. P. S. Sa Episcopu Iuliu a venit

din nou în cartierul Iris. Însoțit de secretarul său părc. I. Chertes și părc. V. Chindriș, cercetă bolnavii din cart. și câteva familii sărace, ducând pretutindeni cuvânt de mângăiere și întărire sufletească precum și ajutoare materiale celor în lipsă.

Pentru toate: Lăudat să fie Domnul!

David s'a dus cu pâine și grâu la frații săi.

--Să mergem și noi la frații noștri.--

Evreii aveau războiu cu Filistenii. Frații lui David erau și ei pe câmpul de luptă. — Atunci tatăl său, Isai a zis către fiul său: „la pentru frații tăi efa aceasta de grâu prăjit și aceste zece pâini și a'eargă în tabără la frații tăi... David s'a sculat disdeditinează... și a plecat, cum îi poruncise tatăl său” (Sam. 17, 17).

Ce adânc înțeles duhovnicesc în cuvintele acestea! Căci și noi suntem într'o veșnică luptă cu Filistenii (păcatele). Și noi suntem într'o veșnică luptă cu Goliat (diavolul). Dar în lupta aceasta avem nevoie de hrană. În lupta aceasta avem nevoie de „pâine” și „grâu” duhovnicesc. Ferice de aceia dintre noi cari au „pâine” și au „grâu”. Ferice de aceia dintre noi cari au și „apă” cu care să-și potolească setea în acest „pustiu”.

Vorba este că majoritatea creștinilor de astăzi sunt fâmânzi și însetați. Vorba este că majoritatea creștinilor de astăzi n'au aflat „Pâinea Vieții” (Ioan 6, 48), n'au aflat și „Apa vieții” (Ioan 7, 37). Din această cauză stau neputincioși în fața Filistenilor (păcatelor) și a diavolului. Se plâng mereu că e greu să lupte contra patimilor. Se plâng că e greu să lupte contra lui Goliat. Și cu drept cuvânt e greu atunci când ești fâmând și însetat și cu sufletul sfârșit și fără putere. E greu să lupți

când ești desarmat. E greu să lupți când n'ai cunoscut pe Isus Biruitorul.

Deaceia Tatăl cel ceresc ne îndeamnă și pe noi cei ce am gustat din pâinea Lui, pe cei ce am băut din apa Lui, să mergem și la frații noștri. Să le ducem și lor „pâine” și să-i încurajăm la luptă.

O albină când găsește un câmp sau grădină cu flori, merge și vestește și pe tovarășele ei. Tot așa trebuie să facem și noi. Cei ce am gustat din „mierea cea duhovnicească” să dăm de știre și altor frați ai noștri — Și încă ceva: întocmai ca și David să fim pildă, să dăm pildă celorlalți. Să le arătăm că atunci când pornim la luptă în numele Domnului putem birui, putem ieși învingători. — Să le arătăm ca frica e o mare primejdie pentru mântuire.

Dragă cititorule! Te cutremuri în fața Filistenilor? Te cutremuri în fața lui Goliat? Apoi știi cauza. Tu ești lipsit de putere, ești fâmând tu ești însetat. Deci te rog fă-ți rost de pâine duhovnicească; fă-ți rost de apă vie. Cere de la Domnul și vei primi. Cercetează Cartea Domnului, mănâncă din pâinea Lui „ca să trăiești în veci” (Ioan 6, 51).

I. T.

Lupta merge înainte

Iubirea lui Dumnezeu și ura lumii

„Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în El” (1 Ioan 4,16).

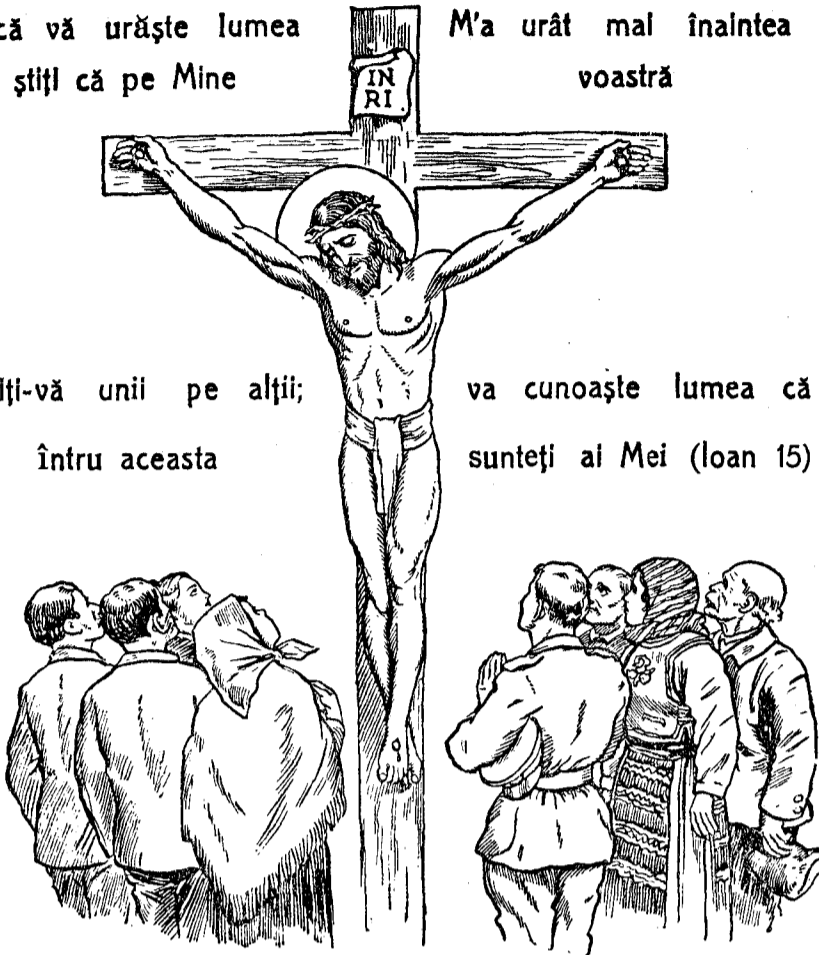
Ce minunată înfățișare a lui Dumnezeu este în versetul de mai sus. Dumnezeu este dragoste și această dragoste s'a arătat numai și numai pentru noi oamenii. O, cine va putea descrie adâncul dragostei lui Dumnezeu față de oameni? Tot ce a făcut Dumnezeu a fost făcut din dragoste. Cerurile și pământul eu toate bunătățile și frumusețile de pe el; omul, ființa cea mai înzestrată cu daruri trupesti și sufletești și vieța pusă în om ca cel mai însemnat dar, apoi îndurarea Lui față de omul căzut în păcat și trimiterea prealubitului Sau Fiu pentru ca să mântuiască omenirea, sunt dovezi nenumărate și mișcătoare de iubirea părintească a lui Dumnezeu.

Și încă un lucru însemnat! Această iubire Dumnezească e fără sfârșit și e cu atât mai mare cu cât și păcatul omului se mărește. Dragostea lui Dumnezeu lucrează în toate chipurile să l'aducă pe om pe calea mântuirii și la o strânsă legătură cu El. Dragostea leagă, unește două ființe! Dumnezeu ne iubeste, ne vrea fericiți și fericirea o putem câștiga numai unindu-ne cu El. Suflete dragă, nu auzi în sufletul tău chemarea dulce a Celui ce te cheamă la El cu nesfârșită dragoste? Acel ce te cheamă, dorește să-ți predai inima și vieța ta Lui, ca în schimb să-ți dăruiască fericirea după care însetezi pe pământ și o vecinicie luminoasă și fericită în ceruri. Isus Domnul răstignit pe cruce este dovada supremă a tot ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Dece și-ai împietrit inima atât de mult încât n'ai vrea să simți căldura dragostei lui Dumnezeu? O! dar față în față cu această dragoste nesfârșită a lui Dumnezeu, în lume există și o putere a întunericii care ține robite

Dacă vă urăște lumea M'a urât mai înaltea
știți că pe Mine voastră

Iubiți-vă unii pe alții;
Întru aceasta

va cunoaște lumea că
sunteți ai Mei (Ioan 15)

mii de suflete: ura, răutatea fără margini.

Privind lumea și pe oamenii ei, te doare când vezi atâta răutate și ură între oameni. Zi de zi această răutate crește. Se împlinește atât de mult Cuvântul profetic al Mântuitorului: „Și din pricina înmulțirii fărădelegii dragostea celor mai mulți se va răci” (Matei 24 12) — Iar Apostolul Pavel în Rom. 1,29-31 scrie: „Astfel au ajuns (oamenii) plini de orice fel de nelegiuire... de răutate... de porniri răutăcioase... urători de Dumnezeu... născocitori de rele... fără dragoste firească... fără milă”.

Îți vine să strigi de durere când vezi că această răutate și lipsă de dragoste o găsești în mare măsură și la acei cari ar trebui să fie plini de dragoste, bunătate și milă. Oriunde te-ai duce, ai mereu de-aface cu oameni, care-ți vorbesc cu asprime, cu dușmănie, n'au milă de suferința ta și dacă ai greșit, nu știu să erte niciodată. O! cât a avut de suferit și Domnul Isus dela gloata aceia de oameni cari cu o ură și răutate nespusă l'au lovit, scuipat și omorât, strigând: „Răstignește-L, răstignește-L!” De multe ori, ca să scapi de atâția oameni răi, ai vrea să fii departe de lume,

să-ți liniștești inima.

În clipe când îți simți inima mușcată de răutatea oamenilor, împărtășirea cu Domnul, prin rugăciunea în locuri liniștite, e cel mai bun leac. Și Domnul Isus a făcut așa, vorbind mereu cu Tatăl Său

Mulți oameni cari poartă în inimă lor n'ar fi așa răi, se fac răi văzând cum alții se poartă rău cu ei. Ei spun: „Dacă lumea se poartă rău cu mine, trebuie să mă port și eu la fel, ca să mă răzbun”. Un credincios a răspuns odată la această vorbă așa: Eu cu cât se vor purta oamenii mai rău cu mine, cu atât mai multă dragoste voi cere dela Domnul pentru ei. Este atâta răutate în lume și atâția oameni răi, dece n'ar fi și câțiva oameni răcar, cari pe unde ar trece, să lase în urma lor o mireasmă de bunătate și de dragoste (2 Corinteni 2,15).

Și când ne gândim ce războiu plin de ură poartă lumea cu Dumnezeu, te întrebă cum de o mai răbdă Dumnezeu și nu o distruge? O! dar vom spune din nou ce-am spus la început, ce mare, minunată și îndelung răbdătoare e te iubirea lui Dumnezeu!

Dumnezeu în iubirea Lui „nu vrea moartea păcătoșului ci întoarcerea lui și să fie viu”. Iubiți frați, cu cât veți vedea ura și răutatea oamenilor mai mare, cu atât umpleți-vă inimile de dragoste și iubind pe Domnul, iubiți și ajutați și pe sârmanii oameni căzuți în lanțurile diavolești ale răutății și ale păcatelor de tot felul.

Cu Domnul Isus și cu frații cei sinceri și credincioși, ne putem bucura și mângăia în aceste vremuri grele, lipsite de iubire și credință. De aceea, prețuiți pe frații cei credincioși și păstrați legătura frățască în Domnul.

TEOFIL HRISTOFOR

Ghioceii—Inaintemergătorii

Februarie 1939 s'a sfârșit cu zile calde, cu cer senin, cu soare frumos și zile de primăvară... Ici, colo se mai zărea câte un ochiu de zăpadă, iar munții albi spuneau și ei că iarna încă nu s'a sfârșit.

Și totuși, am îndrăsnit să credem că: vine primăvara!.. Și o spuneau aceasta ghioceii, îmbrăcați în haina lor frumoasă, nevinovată și albă... Ei, cei dintâi, au îndrăsnit să ridice capul de sub glia rece și umedă a pământului, de sub frunzișul uscat și mort al ernii și să spună cu îndrăzneală: Vine primăvara! Noi suntem martori...

Chiar dacă iarna și-ar trimite din nou giulgiul să ne acopere și să ne vestejească tinerețea, noi vă spunem: Vine primăvara... iarna nu mai are putere... Soarele va birui... Vine primăvara!

... Și n'a ținut multe zile calde primăvara prea timpuriu venită.

Zilele babii au adus iarăși zăpadă și iarnă... și bieții „ghiocei” s'au topit sub giulgiul alb al zăpezii nemiloase. Au murit la datorie... au murit vestind primăvara... au murit cu zâmbetul lor alb pe buze lăsând în inimile noastre speranțe și si-

guranța ivirii primăverii.

Zilele calde vor veni iarăși, dar ei nu vor mai învia. Vor răsări însă alte și alte flori cari nu vor mai avea soarta pe care au avut-o sârmanii ghiocei... Ele vor trăi în pace, răspândind mireasma lor și desfătând privirile cu frumusețea lor.

Ele vor trăi în pace! Nu vor cunoaște, însă niciodată fericirea ghioceilor care au turnat întâele speranțe în inimile muritorilor.

Inaintemergătorii! La ei mă gândeam privind frumoșii ghiocei albi și nevinovați... Și o undă de lacrimi îmi trece peste suflet. — În chipul acestor flori de timpurie primăvară au fost și sunt toți cei cari au vestit în lume primăvara cea sufletească. Luați Biblia și veți afla acest lucru dela început și până la cea din urmă filă din Apocalips.

Luați viețile sfinților și chiar istoria vieții popoarelor și veți afla același lucru.

Inaintemergătorii, cei ce au cutezat să se ridice din nepăsarea celorlalți, toți cei cari s'au ridicat cu un ceas mai de vreme pentru a aduce o veste bună fraților lor, să lumineze pe cei ce zac în întune-

ric și umbra morții (Luca 1,79) și să vestească pe „Soarele dreptății” (Maleahi) și primăvara cea sufletească, au avut aceeași soartă, pe care o au beții ghiocei ce răsar înainte de 1 Martie...

Au plătit și ei cu jertfa vieții lor vestea pe care au semănat-o în lume... Dar îndrăzneala și eroismul lor curat și sfânt, n'a fost și nu sunt zadarnice... Ei au murit îngropați sub jugul nepăsării și prigoanei, dar au lăsat în lume o nădejde, o speranță, o înviorare sufletească, o mireasmă care duce dela vieța spre vieța (2 Cor. 2,15)

Ei au murit, dar jertfa vieții lor rodește bogat și statornic... O jertfă nu rămâne niciodată fără roade. Fr. Onisim

Nu ceace fac
Nu ceace lucrez sau vorbesc
are preț înaintea lui D-zeu
ci ceace sunt;
iar a fi ceva, numai
în Hristos poți fi
iar a fi în Hristos
înseamnă a fi o făptură nouă;
iată ce are preț înaintea lui
Dumnezeu.

Pace, pace... dar pace nu este!

Furiile războiului sau mai potolit. Toată lumea vorbește de pace, dar se pregătește strajnic de război. Ca răspuns la mesajul Roosevelt Italia spune că nu va aprinde fitilul războiului ci vrea pacea, dar în același timp a mobilizat peste 1 milion de oameni — Fățărnicii internaționale — Au început vizitele diplomatice. D. ministru Gafencu a vizitat principalele capitale ale Europei

După încordarea din ultimele săptămâni, lumea, obosită parcă de truda atâtor gânduri năprasnice pe care i-le-a adus coșmarul războiului, s'a mai potolit puțin. Ca omul care cade de oboseala după câteva nopți de veghe. Fiindcă de primejdie nu poate fi vorba că ar fi trecut. „Cea mai mică arătare de slăbiciune și părăsirea voinții de a-și spori forțele — scrie presa polonă — ar putea sfârși printr'o catastrofă pentru țara care ar săvârși o asemenea greșeală în perioada de așteptare de acum”.

Pace, sau fățărnicie internațională ?

Este interesant că toată lumea vorbește de pace. Toți conducătorii popoare or spun că vor pace. Chiar și d. Mussolini și Hitler, spun că doresc pacea din toată inima, dându-se drept apărătorii ei și acuzând pe Franța, pe Marea Britanie și St. Unite că ațâță războiul. Ziarele germane spun că mesajul președintelui Roosevelt este o ațâțare la război, Mussolini a spus într'un discurs acum de curând că Italia nu vrea să aprindă fitilul războiului (după ce a cucerit Albania și după ce a mobilizat 1.250.000 oameni.)

La rândul lor, statele democratice cari se dau ca campioane ale păcii, învinuiesc pe Italia și Germania că provoacă războiul în lume.

Astfel toți vorbesc de pace, dar se pregătesc strajnic de război. Franța a aruncat pentru apărarea națională încă 15 miliarde franci. Anglia e gata să introducă serviciul militar obligatoriu, iar America studiază puțințele cum ar putea să ajute pe Europa în caz de atac. De

Italia și Germania ce să mai zicem? Sunt înarmate până în creșet și în să rămână mereu în frunte în privința aceasta. Celelalte țări nu se lasă mai prijos.

Asigurările ce-și dau statele și cuvântul de pace spus de pe buza tunului, este cea mai teribilă fățărnicie internațională ce a putut fi vreodată

A început colindul.

Având un strop de liniște în liniștea din lume, diplomații au pornit din nou colindele.

D. Beck ministru de externe al Poloniei a vizitat Londra, unde s'a pus la cale înțelegerea anglo-polonă.

Contole Teleky și Csaky prim-ministru și ministru de externe ai Ungariei au vizitat Roma în vederea înțelegerii ce urmează a se face între Ungaria și Iugoslavia.

D. Țințar Marcovici, ministrul de externe al Iugoslaviei s'a întâlnit cu contele Ciano, ministru de externe al Italiei la Veneția, înărințându-se alianța italo-iugoslavă. Ministrul iugoslav a plecat apoi la Berlin în vederea unei înțelegeri și cu Germania.

Încercuirea Poloniei ?

Căutând să prindă pe Iugoslavia în axa Roma-Berlin se urmărește nemărturisit — încercuirea Poloniei. Apropiind-o de Ungaria, se caută în același timp a se slăbi înțelegerea balcanică. Pentru acest motiv Germania a trimis la Ankara pe unul din cel mai buni diplomați ai săi, Von Pappen și va construi în curând un nou port militar turc la Mediterana.

Toate acestea spun ceva.

Călătoria d-lui ministru Gafencu

Germania recunoaște fruntariile României și nu încurajează nici o revizuire

Sunt două săptămâni de când ministrul nostru de externe d-l Grigore Gafencu a pornit în străinătate pentru a vizita câteva din capitalele europene. În Polonia s'a întâlnit cu d-l Beck. În Germania a fost primit de d-l Hitler într'o audiență de 5 sferturi de oră, având lungi întrevederi și cu d. Von Ribbentrop ministru de externe german și alte persoane sus puse, bucurându-se peste tot de o foarte frumoasă primire. D. Hitler a dat asigurarea că Germania recunoaște fruntariile României și nu va tolera discuții aspre schimbării lor. — Din Germania d. Gafencu a plecat la Bruxelles în Belgia unde a fost primit de M. S. Regele Leopold. Duminecă a sosit la Londra unde a avut lungi întrevederi cu d. Chamberlain prim-ministrul Angliei și lordul Halifax ministru de externe, fiind primit și de M. S. Regele George VI.

Dela Londra d. Gafencu a plecat la Paris, apoi la Roma de unde se întoarce acasă

Vom arăta în numărul viitor despre cum au decurs și ultimile vizite și despre toate cele ce se vor mai petrece.

Ce aștepta Rusia ?

Intr'o încăerare a Europei, Rusia ar bolșeviza toate țările

A stărnit multă nedumerire făcerea Rusiei în ultimele frământări europene, mai ales dela ocuparea Cehoslovaciei încoace. Tăcerea asta își are un tâlc. Se pare că sovietele ar fi văzut cu ochi buni o încăerare mondială. Era aceasta ultima nădejde pe care o nutrește mereu din 1919, de a bolșeviza întreaga lume.

Stând de o parte în timp ce lumea s'ar fi sfâșiat într'un război, Rusia s'ar fi aruncat asupra prăzii, când statele, sfârșite și slăbite de lupte n'ar mai fi putut face nimic.

Se pare că acesta a fost unul din puternicele motive care i-a mai domolit pe conducătorii Europei în ultimele zile. Teama!

De toate și de pretutindeni

RUGĂCIUNI PENTRU PACE. Papa Pius XII a cerut ca în tot decursul lunii Mai să se facă rugăciuni speciale pentru pacea lumii. În scrisoarea sa — adresată Cardinalului Maglione — Papa își arată dorința ca rugăciunile pentru pace să fie spuse îndeosebi de către copii, cerând părinților să-i aducă la biserică în fiecare zi, deoarece o rugăciune nu este mai bine primită, decât cele rostite de buzele nevinovate ale copiilor

— **SERVICIU MILITAR OBLIGATORIU ÎN ANGLIA.** Până acum în Anglia serviciul militar era voluntar, (de bună voie și cu plăcere). După încordările din ultima vreme și la stăruințele Franței, Anglia va introduce serviciu militar obligatoriu, pentru tinerii în vârstă dela 18-20 ani. Armata Angliei ar spori astfel deodată cu peste 500 mii soldați tineri.

— **SE PRABUȘESC AVIOANELE.** Trei avioane de bombardament franceze au căzut sfărâmându-se la începutul săptămânei acescia. 14 aviatori au murit.

— **UN BILANȚ.** S'a publicat de curând într'o gazetă un bilanț al bombardamentelor din Spania făcute în timpul celor aproape 3 ani

de război. Din bilanțul acela reiese că armata roșie a făcut 2091 bombardamente, asupra a 373 orașe cu 8.885 victime (morți și răniți). Aviația naționalistă a făcut 1607 bombardamente, asupra a 402 orașe cu 16.014 victime.

Slabă kudă pentru civilizație!

— **S'A OTRĂVIT CU FRĂJITURĂ** O familie de nuncitori din Arad compusă din 8 membrii au avut pregătită o prăjitură mare pentru Pași. Jumătate din ea au lăsat-o pe Dumineca Tonii. După ce au mâncat-o și pe aceasta o femeie a încetat din viață, o alta ajuns pe moarte ai alții s'au îmbolnăvit.

— **D. VON RIBBENTROP ÎN ROMÂNIA** Din Roma se anunță că în luna viitoare, d. Von Ribbentrop ministru afacerilor străine al Germaniei, va veni la București, întorcând vizita făcută de ministrul de externe român la Berlin.

— **UN DAR PENTRU PLUGARI.** Guvernul va împărți în cinste 1000 mașini pentru săpatul porumbului, unor plugari români harnici din diferite părți ale țării. Alte 1000 mașini se vor da tot unor plugari, pe un preț scăzut.

Telegramele adresate d-lui Primministru

În urma măsurilor de apărare luate pentru asigurarea liniștei țării în grelele împrejurări prin cari a trecut întreaga Europa, d. prim-ministru Armand Călinescu a primit numeroase telegrame de mulțumire și încurajare, din toate părțile țării.

Fondul pentru apărarea granițelor și înarmarea țării s'a mărit prin contribuțiile benevole a mii de cetățeni societăți și înreprinderi, cari au dat și dau obolul lor pentru înzestrarea armatei țării.

Toată lumea recunoaște, că d-l Armand Călinescu, e tocmai omul energetic și desoinic de care țara are nevoie în grelele împrejurări de acum.

O dispoziție pentru caz de mobilizare

Se aduce la cunoștința ofițerilor de rezervă și tuturor gradelor inferioare care fac parte din complectare, rezervă și miliții, că scutițiile de concentrare ce li s'a acordat cu ocazia concentrărilor recente au fost valabile numai pentru aceste concentrări.

În caz de mobilizare se vor bucura de mobilizări pe loc numai personalul prevăzut prin lucrările respective și care are asupra lui ordinele respective. Restul personalului dela va ră (ofițeri și grade inferioare) urmează a se prezenta la unități în timpul prescris

Războiul din China

În China, luptele continuă mereu Japonezii au intrat adânc înăuntrul țării, ocupând mai multe provincii, Chinezii după lupte cu mari pierderi au recucerit din nou 70 localități.

Planul chinez este de a atrage pe Japonezi în munți unde nu se

vor putea servi cu folos de armamentul modern pe care l au. Luptele de până acum, spun chinezii nu sunt decât începutul marelui ofensive care va începe.

Deci nu sunt nădejdi de încetare a războiului.